LISTA CZŁONKÓW OKRĘGOWEGO ZWIĄZKU HODOWCÓW DROBNEGO INWENTARZA W BIELSKU-BIAŁEJ NR 48 – 27.01.2026 r.

SEKCJA – GOŁĘBIE I DRÓB RASOWY

Hodowcy gołębi

L.p.	Nazwisko i Imię	Rasy gołębi	Telefon
1.	Budzyński Aleksander	budapeszteńskie, zamojski, roztoczański wysokolotny, bij bakuski	607 516 544
2.	Bzdyl Grzegorz	rostowski postawny	508 759102
3.	Ciecierski Stanisław -hon.	staropolski pocztowy	506 989 416
4.	Cipser Denis	pawik indyjski	885 033 722
5.	Frąc Kazimierz	śląski tarczowy, pawik, staroaustriacki lotny	696 245 856
6.	Gdak Mirosław	zamojski	603 394 325
7.	Gil Tomasz	perukarz, loczek	609 334 413
8.	Hankus Ryszard	krymka białostocka, motyl warszawski	667 261 161
9.	Herok Zygmunt	garłacz górnośląski koroniasty	787 602 542
10.	Jarząbek Grzegorz	północnokaukaski postawny, wołżański barwnopiersny	792 070 357
11.	Kasprzak Stanisław	niemiecki wystawowy, wołżański barwnopiersny, bielcki krótkodzioby, białogłówka gąbińska, jejski dwuczuby,	500 440 195
12.	Klepacz Sławomir	staropolski pocztowy	795 645 837
13.	Krawczyk Kazimierz	ryś staropolski, bantamka	602 552 887
14.	Kulak Krzysztof	garłacz górnośląski koroniasty	519 688 944
15.	Kuryła Bogusław	białogłówka elbląska, mewka polska, barwnogłówka królewiecka	609 374 393
16.	Lochny Grzegorz	garłacz górnośląski koroniasty, garłacz pomorski, staropolski pocztowy	605 227 923
17.	Liwczak Andrzej	zamojski, roller gałacki, bij bakuski, roztoczański wysokolotny	668 317 123
18.	Majer Kazimierz	garłacz górnośląski koroniasty, garłacz śląski, garłacz voorburski tarczowy, zakonniczka niemiecka, białogłówka gąbińska, saksońska czajka, saksoński łysek dwuczuby, niemiecki tippler wystawowy, gil	609 620 927
19.	Markiton Grzegorz	strasser, garłacz górnośląski koroniasty	504 998 532
20.	Mielnik Marek	południowoniemiecki mnich	693 162 555
21.	Mularczyk Marcin	tippler zagłębiowski	600 897 794
22.	Nawara Wojciech	saksońska czajka, wołżański barwnopiersny	692 591 845
23.	Pieczonka Jan	garłacz górnośląski koroniasty	517 212 915
24.	Pierwoła Bartłomiej	garłacz górnośląski koroniasty	783 828 946
25.	Polak Stanisław	king	33 822 20 26
26.	Przybył Marek	garłacz górnośląski koroniasty, staropolski pocztowy	501 771 022
27.	Przybył Klaudia	rostowski postawny	510 079 031

28.	Przybył Krzysztof	budapeszteński, bij bakuski, zamojski, roller gałacki	664 893 708
29.	Rusin Jerzy	saksońska czajka, saksoński łysek dwuczuby, saksoński tarczowy	600 628 967
30.	Rusin Marek	rostowski postawny, czilik, wołżański barwnopiersny	606 531 966
31.	Skorzybót Dariusz	staropolski pocztowy	602 675 696
32.	Skiba Adrian	zamojski, roztoczański wysokolotny	531 331 713
33.	Sobota Dariusz	garłacz górnośląski koroniasty	606 874 123
34.	Tatka Sławomir	skowronek norymberski, wiedeński białotarczowy	665 006 321
35.	Turała Robert	krymka polska, rostowski postawny, syberyjski biały postawny	513 030 290
36.	Uglorz Manfred – hon.	niemiecki wystawowy, szpak, skowronek norymberski, czajka turyńska, zakonniczka polska, damasceński	600 236 361
37.	Wowra Jarosław	zamojski	603 292 933

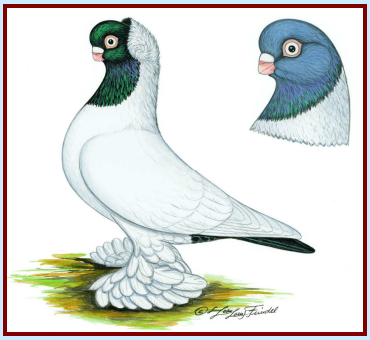
Hodowcy kur

L.p.	Nazwisko i Imię	Rasy kur	Telefon
1.	Budzyński Aleksander	czubatka polska	607 516 544
2.	Frąc Kazimierz	welsumska miniaturowa, czubatka polska bursztynowa	696 245 856
3.	Tatka Sławomir	lakenfelddzka, włoszka srebrna, włoszka lawendowa, forwerka, fawerola łososiowa, brakelska srebrna i złota	665 006 321

Gołębie

Barwnogłówka królewiecka

(EE 905)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 10 dla łapciastych, 7 dla gładkonogich

Pochodzenie

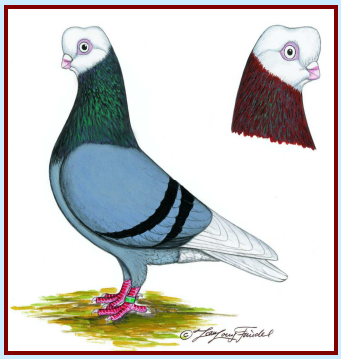
Od połowy XVIII wieku hodowana w Królewcu i innych miastach Prus Wschodnich (dawniej Prusy Książęce).

Charakterystyka ogólna

Dzięki bogatemu upierzeniu, wydaje się być gołębiem średniej wielkości, krótkodzioba, z okrągłą głową, z koronką z rozetami, z łapciami lub gładkonoga i gładkogłowa, żywotna lecz ufna. [Jest heterozygotą, powstałą z gołębi z białych i kolorowych z różą].

Białogłówka elbląska

(EE 908)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

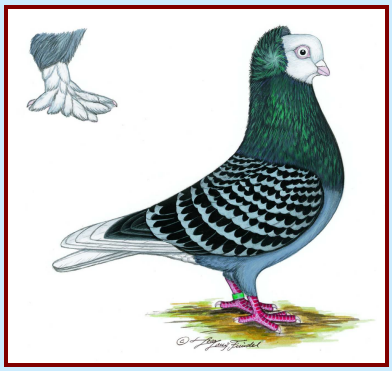
Źródłowo udokumentowane jest jej istnienie już od początku XIX wieku w Elblągu.

Charakterystyka ogólna

Mały, krótkodzioby gołąb, z kostkową głową, pełen gracji i o dużym temperamencie.

Białogłówka gąbińska

(EE 909)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7 (8 z upierzonymi nogami)

Pochodzenie

Prusy Wschodnie (dawniej Prusy Książęce). Wyhodowany w okolicy Gąbina (łit. Gumbne, niem Gumbinnrn) jako gołąb lotny i wywrotek.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości, krępy, dziób średniej długości, szeroka koronka; usposobienie żywe i ufne.

Bielcki krótkodzioby

(EE –)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7 dla gładkonochich, z łapciami 8

Pochodzenie

Stara mołdawska rasa krótkodziobych wywrotków dwuczubych i nosoczubych. Mołdawii. Nazwa rasy pochodzi od miasta Bielce. Pochodzenie rasy jest nieznane, zapewne ma ona korzenie tureckie.

Charakterystyka ogólna

Wywrotki bielckie są małymi, krótkodziobymi gołębiami, z dużymi, wypukłymi oczami i szerokimi brwiami. Nogi mają upierzone lub gładkie.

Bij bakuski

(EE –)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

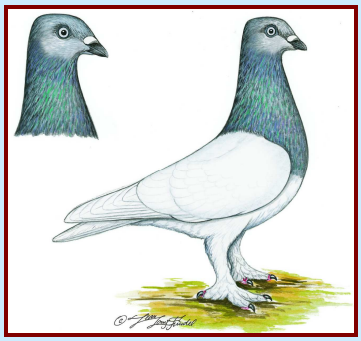
Azerbejdżan. Wyhodowany został w okolicach Baku, gołąb o dobrej lotności, klaskający i koziołkujący. W krajach niemieckojęzycznych znany jest jako Bakina..

Charakterystyka ogólna

Relatywnie mocny gołąb lotny, o eleganckiej sylwetce i szerokiej piersi; średniej wysokości i postawie lekko wyprostowanej.

Budapeszteński lotny

(EE 847)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7 u gładkonogich, 8 w pończoszkach

Pochodzenie

Budapeszt (Węgry). Stara rasa wysokolotna. Uszlachetniona na początku XX wieku.

Charakterystyka ogólna

Smukły, średniej wielkości gołąb wysokolotny, o lekko uniesionej postawie.

Czajka turyńska

(EE 458)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 8

Pochodzenie

Południowa Turyngia. Gołębie z plaistym rysunkiem na skrzydłach wyhodowane zostały w Czechach.

Charakterystyka ogólna

Silna, nieco wydłużona postawa gołębia typu polnego, o prawie poziomym korpusie.

Czilik rostowski

(EE -)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

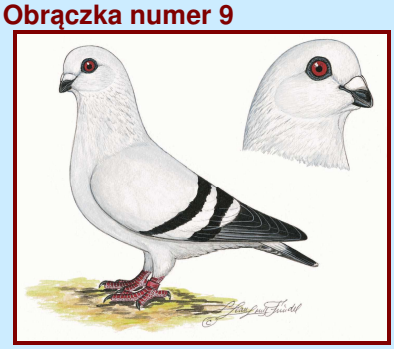
Wyhodowany został w Rostowie nad Donem (Rosja) w II połowie XIX wieku, a uszlachetniony w końcu XIX, przez wprowadzenie nowej krwi, między innymi gołębi kriukowskich, łabędzi rostowskich i innych.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mały, o długości od 25 do28 cm, należący do grupy postawnych, pulsujących (triasunów), o barwnych tarczach skrzydeł, z podniesionym szerokim ogonem i opuszczonymi skrzydłami. Porusza się na końcach palców.

Damasceński

(EE 42)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

Pochodzenie orientalne. Prawdopodobnie najstarsza rasa gołębi. Dawniej nazywany był jerozolimskim, nieco później smyrneńskim.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości, żywotny, ufny, o prawie poziomej postawie.

Garłacz górnośląski koroniasty

(EE 320)
Grupa IV – garłacze
Obrączka numer 8

Pochodzenie

Od dawna hodowany na Górnym Śląsku, później rozpowszechniony na terenie całej Polski, Niemiec i Czech.

Charakterystyka ogólna

Smukły, elegancki, silny garłacz o wyrostowanej i swobodnej postawie, z zaokrągloną koronką. Tylna partia korpusu krótsza niż przednia, hamoijna we wszystkich częściach. Żywy

Garłacz pomorski

(EE 303)
Grupa IV – garłacze
Obrączka numer 13

Pochodzenie

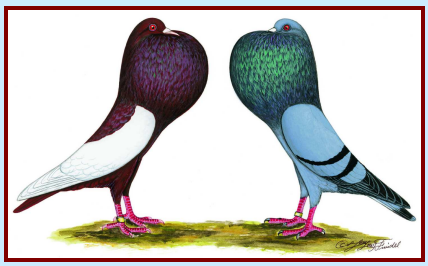
Stara rasa garłaczy, wyhodowanych na Pomorzu i na wyspie Rugii, z garłaczy sprowadzonych z Holandii.

Charakterystyka ogólna

Bardzo duży garłacz, mocny, o masywnym korpusie, wyprostowany, o dumnej i podniesionej postawie (utrzymuje postawę pod kątem od 45 do 60 stopni), długi do 50 cm, o szeroko rozstawionych, mocnych

Garłacz śląski

(EE 323)
Grupa IV – garłacze
Obrączka numer 8

Pochodzenie

Hodowany od dawna na Śląsku, obecnie popularny w całych Niemczech.

Charakterystyka ogólna

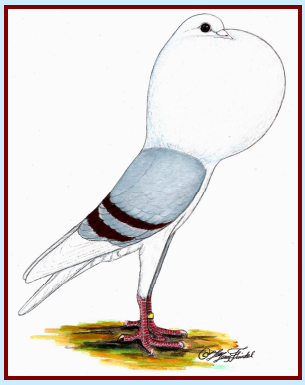
Wysmukły, zgrabny, a jednak mocny garłacz, tylna część korpusu krótsza od przedniej (3/5 przednia część, 2/5 tylna część), o podniesionej postawie, linii pleców nieco wklęsłej; swobodnie stojący, o harmonijne budowie, żywotny i pełen temperamentu.

temperament, w czasie lotu na przemian klaszcze skrzydłami i wznosi je pionowo do góry.

i upierzonych nogach, osadzonych w środku tułowia.

Garłacz voorburski tarczowy

(EE 327)
Grypa IV – garłacze
Numer obrączki 8

Pochodzenie

Holandia. Wyhodowany w latach 30tych XX wieku z garłaczy norwickich, brneńskich, stawaków śląskich i gołębi tarczowych. Jako rasa uznana została w Holandii w 1938 roku.

Charakterystyka ogólna

Garłacz średniej wielkości i wysokości, dość szczupły, z kulistym wolem, z podniesioną postawą i pełen temperamentu.

Gil

(EE 402)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Prawdopodobnie z Dalmacji (Bałkany), a więc z historycznej krainy, zwanej dawniej Ilirią. Gile miedziane z czarnymi skrzydłami zostały wyhodowane w Anglii, pozostałe odmiany barwne wyhodowane zostały w Niemczech, gdzie w dalszym ciągu są doskonalone.

Charakterystyka ogólna

Silny gołąb typu polnego, smukły i elegancko zbudowany, o żywym usposobieniu.

Jejski dwuczuby

(EE 870)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 9

Pochodzenie

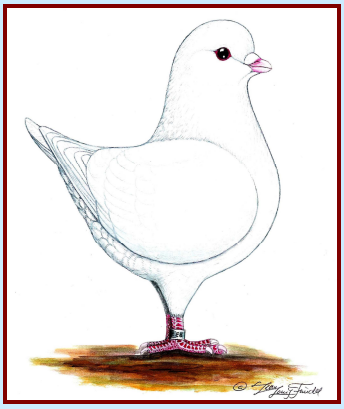
Jejsk nad Morzem Azowskim (Rosja). Wyhodowany został w XX wieku z gołębi o szerokich ogonach i uzbeckich lotnych.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mniej niż średniej wielkości, o niskiej figurze i krępym korpusie. Nosi skrzydła pod wysoko podniesionym ogonem, nieco pulsującej szyi, ufny.

King

(EE 204)
Grupa III – kuraki
Obrączka numer 10

Pochodzenie

Wyhodowany w USA z olbrzymów rzymskich, maltańskich, pocztowych i duchess. W barwie białej został uznany w 90. latach XIX wieku. W 1921 roku uznano kolor srebrzysty (brązowo-płowy), a w 1932 uznana została barwa żółta (recesywna), czerwona (recesywna), kawowa (dun) i niebieska. Najpóźniej

Krymka białostocka

(EE 935)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 10

Pochodzenie

Rasa powstała w Warszawie i okolicznych miejscowościach pod koniec XX wieku. Następnie w uszlachetnieniu rasy brali udział hodowcy z Białegostoku, Suwałk i pobliskich miejscowości. Obecnie hodowane są na terenie całego kraju.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mniej niż średniej wielkości, typu lotnego, sylwetka o zaokrąglonych kształtach, dumnej posta-

Krymka polska

(EE 934)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 8 dla gładkonogich, łapciatych 11

Pochodzenie

Prawdopodobnie gołębie te przybyły do Polski z krajów Bliskiego Wschodu. Nazwa wywodzi się od nakrycia głowy „krymka", dawniej używanego na terenie wschodniej Polski. Obecnie po przekształceniu hodowana w całej Polsce.

Charakterystyka ogólna

Gołąb średniej wielkości, o smukłej budowie i więcej niż średniej

uznano odmianę w kolorze czarnym.

Charakterystyka ogólne

Korpus szeroki, krótki, stosunkowo głęboki, zaokrąglony i dobrze umięśniony. Silna szyja harmonizująca z głową. Samce wyraźnie w typie męskim, samice zaś wyraźnie w typie żeńskim. Ciężar gołębia wyczuwalny w ręku. Niepożądana jest zbyt niska masa ciała.

wie, wypiętej piersi i szyi lekko odchylonej do tyłu, obfitym i dobrze przylegającym upierzeniem, o żywym usposobieniu lecz łagodny i mało płochliwy.

długości nogach z łapciami lub bez łapci. Cechuje się bystrym spojrzeniem, małą płochliwością i żywym usposobieniem.

Loczek

(EE 601)
Grupa VII – strukturalne
Obrączka numer 10

Pochodzenie

Trudno ustalić dokładne pochodzenie loczków. Zakłada się, że loczki pochodzą z Azji lub południowo-wschodniej Europy.

Charakterystyka ogólna

Loczek zarówno z posatawy, jak i sylwetki jest gołębiem typy polnego. Jest gołębiem średniej wysokości, o szerokiej piersi i dość luźnym upierzenieu. Główną, charakterystyczną cechą loczków jest występowanie u nich na tarczach skrzydeł skręconych piór i dlatego też często nazywane są gołębiami kędzierzawymi.

Mewka polska

(EE 69)
Grupa VIII – mewki
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Polska rasa wyhodowana w południowo-wschodnim regonie Polski. Prawdopodobnie udział w tworzeniu rasy miały mewki anatolijskie. Duży wkład w uszlachetnieniu tej rasy wnieśli przed drugą wojną światową hodowcy ze Lwowa. Obecnie hodowana jest na terenie całej Polski.

Charakterystyka ogólna

Mały gołąb, o delikatnej budowie, o krótkim i zaokrąglonym kształcie, dumnej i kokieteryjnej postawie, małej kostkowej głowie, szerokim i wysokim czole. Gołąb żywotny, ruchliwy, łagodny i niepłochliwy.

Motyl warszawski

(EE 69)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer

Pochodzenie

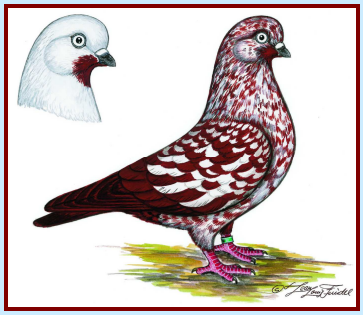
Rasa powstała w Warszawie i okolicznych miejscowościach. Obecnie hodowana w całym kraju.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mniej niż średniej wielkości, krótki, delikatnej budowy, sylwetka o zaokrąglonym kształcie, postawa dumna, o uniesionej, wypiętej piersi, z nieco pulsują szyją, z bogatym, przylegającym upierzeniem. Jest gołębiem o żywotnym usposobieniu, łagodnym i niepłochliwym.

Niemiecki tippler wystawowy

(EE 840)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

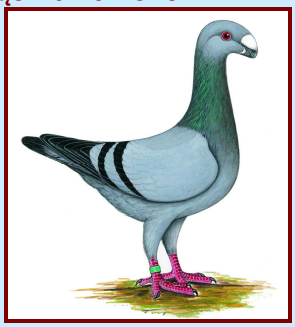

Pochodzenie

Wyhodowany został we wschodnich Niemczech z angielskich tipplerów

Niemiecki wystawowy

(EE 32)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

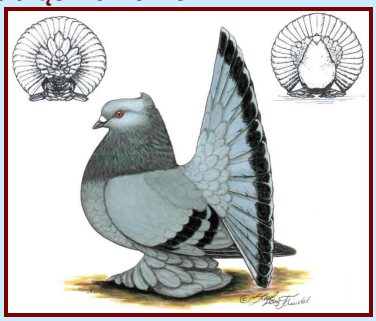

Pochodzenie

Wyhodowany został na początku XX wieku z pocztowych gołębi

Pawik indyjski

(EE 607)
Grupa VI – strukturalne
Obrączka numer 11

Pochodzenie

Rasa powstała przed wiekami w Azji. Po raz pierwszy została opisana

wystawowych, znanych w Anglii już na początku XX wieku.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości, przysadzisty, stosunkowo niski gołąb o spokojnym usposobieniu i podniesionej postawie.

sportowych oraz z spokrewnionych z nimi gołębi wystawowych. Przez selekcję ciągle był udoskonalany i kilkakrotnie zmieniano jego wzorzec.

Charakterystyka ogólna

Żywotny, charakteryzujący się dobrą płodnością i lotnością, gołąb o krótkiej, mocnej i klinowatej formie, o prawie poziomej postawie. Wszystkie części korpusu i opływowe linie tworzą harmonijną całość.

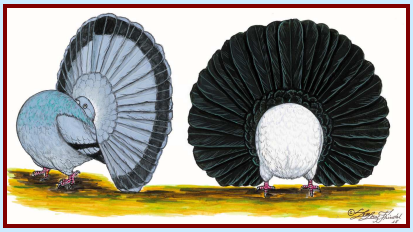
w Indiach w 1590 roku. Do Niemiec sprowadzona została z USA. Powszechnie znana jest od 1976 roku.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mocny, o zwartej budowie, z bogatym upierzeniem; spokojny i ufny, o poziomej postawie, z wyprostowaną szyją. Ogon w kształcie lejka i trzymany prosto (pionowo), nogi z krótkim upierzeniem, głowa z czubkiem

Pawik

(EE 606)
Grupa VI – strukturalne
Obrączka numer

Pochodzenie

Jedna z najstarszych ras gołębi; do Europy przywieziona została z Indii w XVI wieku.

Charakterystyka ogólna

W pozycji paradnej stoi na czubkach palców. Z powodu wygiętej do tyłu szyi, głowa spoczywa na przedniej poduszce. Tułów ze wszystkich stron zaokrąglony, postawa szeroka i głęboka. Pierś mocno podniesiona, wąskie skrzydła, dobrze zwarte, a końce skrzydeł noszone pod najniższą boczną sterówką. Ogon nieco wklęsły, możliwie bardzo szeroki i płaski, noszony pionowo, pod kątem prostym, dobrze zwarty i sprężysty.

Perukarz

(EE 605)
Grupa VI – strukturalne
Obrączka numer 8

Pochodzenie

Około 1550 roku przywiezione zostały perukarze przez holenderskiego żeglarza z Indii do Europy. Szybko rozprzestrzeniły się w Zachodniej i Środkowej Europie.

Charakterystyka ogólna

Gołąb o korpusie średniej wielkości, o dumnej i wyprostowanej postawie, z lekko odchyloną do tyłu, słabo widoczną głową. Cechą szczególna jest wyjątkowa długość piór w strukturze upierzenia szyi.

Południowoniemiecki mnich łapciasty

(EE 436)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 11

Pochodzenie

Wirtembergia (Niemcy), wyhodowany w okolicy Biberach, dawniej nazywany był srokaczem z Biberach.

Charakterystyka ogólna

Silny, uszlachetniony gołąb typu polnego z koronką i prawie poziomą postawą z gęstymi, średniej długości łapciami.

Północnokaukaski postawny

(EE 872)
Grupa IX– lotne
Obrączka numer 10

Roller gałacki

(EE 974)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 7

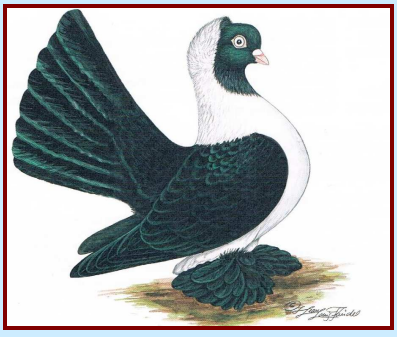

Pochodzenie

Rumunia, miasto Gałacz. Powstał

Rostowski postawny

(EE 873)
Grupa I – lotne
Obrączka numer 10

Pochodzenie

Rosja. Powstał w okręgu wołżań-

Pochodzenie

Wyhodowany został na północy Kaukazu (Rosja). Dawniej nazywany był nowoczerkaskim czarnoogoniastym.

Charakterystyka ogólna

Średniej wielkości gołąb, o niskiej postawie, krępej budowie, z wysuniętą do przodu piersią, skrzydłami noszonymi pod podniesionym ogonem, o nieco pulsującej szyi, łapciasty, ufny.

około 1800 roku, z krzyżówek rollera orientalnego z innymi rollerami i miejscowymi gołębiami lotnymi.

Charakterystyka ogólna

Jest to średniej wielkości gołąb, o harmonijnej budowie, o żywym temperamencie, charakterystycznym dla gołębi lotnych, o postawie nieco pochyłej w kierunku szerokiego ogona, głowie gładkiej, lub z koronką, o średniej długości dziobie.

sko-donieckim, głównie w Rostowie nad Donem i okolicach.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mniej niż średniej wielkości, o niskiej postawie, wysuniętej do przodu piersi, noszący skrzydła pod wysoko podniesionym ogonem, o pulsującej szyi, z łapciami i o ruchach pełnych gracji.

Roztoczański wysokolotny

(EE –)
Grupa IX – lotny
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Roztoczański wysokolotny został wyhodowany w XX wieku przez hodowców ziemi zamojskiej, chełmskiej i lubelskiej.

Charakterystyka ogólna

Roztoczański wysokolotny jest gołębiem o średniej wielkości, wydłużonej sylwetce, o średniej długości nogach. Cechuje go żywotność, duży temperament i dobra lotność.

Ryś staropolski

(EE 69)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

Jest to bardzo stara polska rasa gołębi użytkowych. Historia powstania tej rasy jest nieznana. Powstała na terenie Małopolski i Podkarpacia.

Charakterystyka ogólna

Gołąb typu polnego o zwartej budowie, szerokim tułowiu, piersi dobrze umięśnionej i o dumnej postawie, lużerować na polach. Jest gołębiem pełnym wigoru, o nieco zawadiackim usposobieniu, o długości 38 – 40 cm.

Saksońska czajka

(EE 489)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 11

Pochodzenie

Saksonia (Niemcy), szczególnie Góry Rudawy oraz Łużyce, także na Śląsku odmiana bez koronki.

Charakterystyka ogólna

Silny, o niskiej postawie gołąb typu polnego, z bogatymi łapciami, z koronką lub gładkogłowy.

Saksoński łysek dwuczuby

(EE 466)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 11

Saksoński tarczowy

(EE 471)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 11

Skowronek norymberski

(EE 448)
Grupa V – barwne
Obrączka numer 8

Pochodzenie

Saksonia (Niemcy), prawdopodobnie przodkami saksońskiego łyska dwuczubego były turkoty i pierwotne formy gołębi zwanych łyskami.

Charakterystyka ogólna

Silny i stosunkowo niski gołąb typu polnego, z dobrze rozwiniętym upierzeniem nóg, wyłącznie dwuczuby.

Pochodzenie

Saksonia (Niemcy).

Charakterystyka ogólna

Silny, o niskiej postawie gołąb typu polnego, o dobrze rozwiniętych łapciach, gładkogłowy, także z koronką lub z koronką i goździkiem.

Pochodzenie

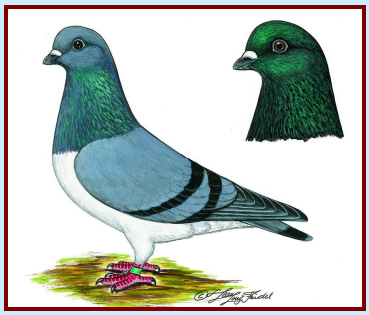
Frankonia, głównie Norymberga i okolice (Niemcy).

Charakterystyka ogólna

Uszlachetniona forma gołębia polnego, gładkogłowy i gładkonogi, o równomiernie zaokrąglonej głowie, ciemnych oczach, o gładkich brwiach, koloru żywej, intensywnej czerwieni; o dziobie średniej długości, koloru jasnorogowego gładkich woskówkach.

Staroaustryjacki lotny

(EE 834)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer7

Pochodzenie

Stara austriacka rasa gołębi lotnych.

Charakterystyka ogólna

Gołąb mniej niż średniej wielkości, z dobrze zaokrągloną głową i piersią, i z nieco opadającą postawą.

Staropolski pocztowy

(EE 69)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

W XIX i wcześniej w gołębiej poczcie posługiwano się różnego rodzaju bagdetami, najczęściej pochodzących z gołębiej poczty kalifów z Bagdadu**.** Na początku XX wieku, na bazie bagdet i kilku innych ras, powstał gołąb, który spełniał lepsze wymogi, aniżeli materiał wyjściowy. Był to gołąb silny, o mocno rozwiniętych woskówkach. Po powstaniu współczesnych gołębi pocztowych, zaniechano jego hodowli. Ale nadal był hodowany i dał początek pocztowym wystawowym, z przedrostkiem ‘staro’, np. w Polsce, Hiszpanii, Włoszech, na Węgrzech i innych krajach.

Charakterystyka ogólna

Gołąb typu gołębia pocztowego, o harmonijnej i silnej budowie. Ma tułów silnie zbudowany, kształtu wrzecionowatego, oglądany z góry w kształcie klina.

Strasser

(EE 23)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

Morawy (Republika Czeska), z krzyżówki gołębi florenckich, garłaczy i gołębi polnych. Do Niemiec sprowadzony około 1875 roku i tu przekształcony.

Charakterystyka ogólna

Duży, masywny i szeroki gołąb, stosunkowo krótki i o niskiej postawy.

Syberyjski biały postawny

(EE 962)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 10

Pochodzenie

Rasa powstała na początku XX wieku w miastach Syberii (Rosja), a następnie rozpowszechniła się na terenie całej Rosji.

Charakterystyka ogólna

Postawny gołąb o niskiej postawie i krępym tułowiu, wysoko podniesionej piersi i wysoko noszonym płaskim ogonie, z koronką.

Szpak

(EE 405)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 8

Bardzo stara rasa, z pewnością hodowana już w XVI wieku w południowych i środkowych Niemczech.

Charakterystyka ogólna

Szpaki wszystkich odmian barwnych, wykazują podobieństwo do gołębia polnego o wysmukłym, ale mocnym kształcie.

Śląski tarczowy

(EE 69)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

Wyhodowany na terenie Górnego Śląska końcem XIX wieku. Jest wynikiem licznych krzyżówek białych gołębi pocztowych z rasami gołębi białych z kolorowymi tarczami.

Charakterystyka ogólna

Gołąb o mocnej budowie, w typie dawnego głębia pocztowego.

Tippler zagłębiowski

(EE 69)
Grupa I – uformowane
Obrączka numer 9

Pochodzenie

Gołębie o nazwie ‘tippler’ zostały sprowadzone na początku XX wieku z Niemiec na tereny Zagłębia Dąbrowskiego. Hodowcy Zagłębia przez wprowadzenie do krzyżówki miejscowych ras lotnych pozyskali odmianę gołębi wybitnie lotnych, wytrwałych i długo latających. Są bardzo lubiane i hodowane w Sosnowcu, Będzinie, Dąbrowie Górniczej i wielu miejscowościach Polski.

Charakterystyka ogólna

Gołąb średniej wielkości, o niezbyt dużej głowie, oczy jasne, bardzo ruchliwy i żywotny.

Wiedeński białotarczowy

(EE 837)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Wiedeń (Austria).

Charakterystyka ogólna

Mniej niż średniej wielkości, krępy gołąb, o okrągłej głowie oraz mniej niż średniej wielkości dziobie.

Wołżański barwnopiersny

(EE 874)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

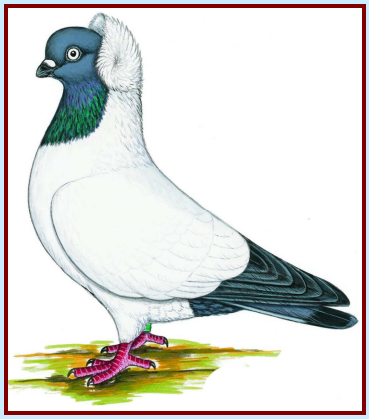
Rosja. Wyhodowany został w okręgu nadwołżańskim z wielu rosyjskich ras lotnych (kaczunów i triasunów).

Charakterystyka ogólna

Gołąb średniej wielkości, o głębokiej i przykucniętej postawie, noszący skrzydła pod wysoko podniesionym ogonem, o pulsującej szyi, z łapciami.

Zakonniczka niemiecka

(EE 897)
Grupa IX– lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Rasa niemiecka. Prawdopodobnie pochodzi od zakonniczki hodowanej już w XVIII wieku w Poznaniu.

Charakterystyka ogólna

Gołąb nieduży, pomimo to mocny, dobrze latający, bardzo żywy i pełen wdzięku.

Zakonniczka polska

(EE –)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

Gołąb pochodzenia wschodniego, hodowany w XVII wieku w Poznaniu, skąd rozprzestrzenił się na resztę Europy. Nadal hodowany na Słowacji i w Czechach. W Polsce bardzo rzadko spotykany, a mianowicie w Polsce południowowschodniej i w okolicach Bielska-Białej.

Charakterystyka ogólna

Gołąb o żywym temperamencie i dobrze latający. Budowa jego jest szlachetna, tułów od małej do średniej wielkości, długości od 25 do 30 cm.

Zamojski

(EE 1044)
Grupa IX – lotne
Obrączka numer 7

Pochodzenie

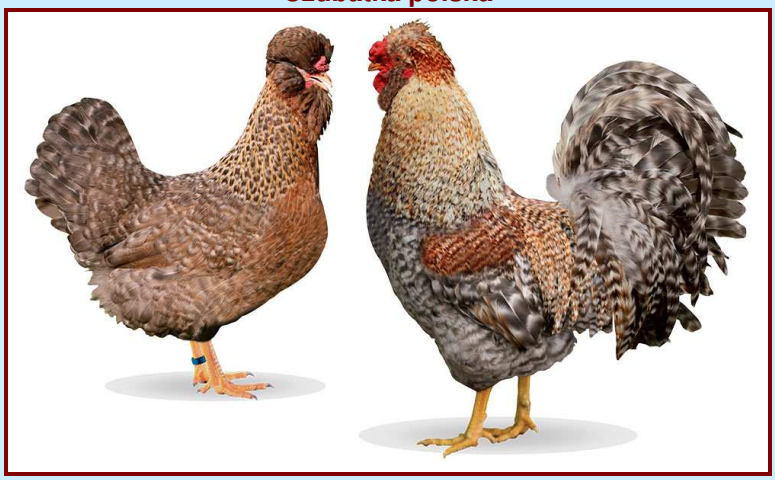
Zamość i pobliskie miejscowości południowo-wschodniej Polski, na przełomie XVII - XVIII wieku. Rasa ta wyhodowana została na podstawie krzyżówki miejscowych gołębi lotnych z gołębiami przywiezionymi z dawnej Persji. Gołębie te pierwotnie miały nazwę ‘Perskie’. Rasa ta po 1945 roku rozprzestrzeniła się na cały kraj. Pozwoliło to przy udziale wielu hodowców doprowadzić tę rasę do jej obecnego wyglądu i przyjąć nazwę ‘Zamojski’ od miejscowości, w której została wyhodowana.

Charakterystyka ogólna

Gołąb średniej wielkości o wydłużonej sylwetce, gładkogłowy albo czubaty, jednokolorowy lub pstry, na średnio wysokich nogach, upierzenie zwarte, dobrze przylegające, skrzydła noszone na ogonie, żywe usposobienie, typowy gołąb lotny.

Kury

Czubatka polska

Kogut waży od: 2,7 do 3,0 kg, kura od 2,0 do – 2,4 kg; nieśność roczna wynosi od 180 d0 200 jaj, o wadze około 55 g. Skorupki jajek są jasno brązowe lub kremowe

Lakenfeldzka

Waga koguta od 1750 do 2250 gramów, kury od 1500 do 2000 gramów.
Nieśność roczna wynosi około 160 jaj, o wadze 50 gramów. Lakenfeldzkie znoszą jaja o białej skorupce.

Forwerka

W 1. roku składa około 170 jaj o żółtej skorupce i o wadze około 55 gramów, w drugim zaś nieco mniej, a mianowicie około 140 jaj. Kogut powinien ważyć od 2,5 do 3 kg, kura od 2 do 2,5 kg.

Fawerola

Waga kogut wynosi od. 3,6 do 4,4 kg; kura od 2,9 do 3,7 kg.
Nieśność wynosi około 130–160 kremowych jaj rocznie. Waga jajka wynosi około. 55 g.

Włoszka

Masa ciała koguta wynosi od 2,25 do 3,0 kg; kury od 1,75 do 2,5 kg.
Nieśność w 1. roku wynosi około 180-200 jaj, o białej skorupce i masie 55-65 g

Brakelska

Kura znosi rocznie około 180 jaj o wadze 55 gramów, koloru białego.
Waga koguta wynosi od 2,0 do 2,75 kg, kury od 1,75 do 2,25 kg..

Welsumska miniaturowa

Waga: kogut do 1,3 kg, kura do 1,0 kg.
Nieśność roczna: 160.
Masa jaja: 47 g.
Barwa skorupy jaja: ciemnobrązowa z lekkim połyskiem.

Spis hodowanych ras gołębi

1. Barwnogłówka królewiecka
2. Białogłówka elbląska
3. Białogłówka gąbińska
4. Bielcki krótkodzioby,
5. Bij bakuski
6. Budapesztański wysokolotny
7. Czajka turyńska
8. Czilik roztowski
9. Damasceński
10. Garłacz górnośląski koroniasty
11. Garłacz pomorski
12. Garłacz śląski
13. Garłacz voqorburski
14. Gil
15. Jejski dwuczuby,
16. King
17. Krymka białostocka
18. Krymka polska
19. Loczek
20. Mewka polska,
21. Mnich południowoniemiecki
22. Motyl warszawski
23. Niemiecki tippler wystawowy,
24. Niemiecki wystawowy
25. Pawik indyjski
26. Pawik
27. Perukarz,
28. Północnokaukaski postawny
29. Roller gałacki
30. Rostowski postawny
31. Roztoczański wysokolotny
32. Ryś staropolski
33. Saksońska czajka
34. Saksoński łysek dwuczuby
35. Saksoński tarczowy
36. Skowronek norymberski
37. Staroaustriacki lotny
38. Staropolski pocztowy
39. Strasser
40. Syberyjski biały postawny
41. Szpak
42. Śląński tarczowy
43. Tippler zagłębiowski
44. Wiedeński białotarczowy
45. Wołżański barwnopiersny
46. Zakonniczka niemiecka
47. Zakonniczka polska
48. Zamojski

Opracowanie: Marek Mielnik, Kazimierz Majer, Manfred Uglorz